

jeg behøver blot at minde om, hvorledes selv et meget dygtigt og høiagtet Udvalg nylig er blevet behandlet, fordi der i dets Forslag var smaa Infurier og Ting, som kunde se ud som Meningsløsheder. Det er ganske sikkert, at, naar man kun taler om to Anlæg, saa er det ukorrekt i sproglig Henseende at sige, at Koncession kan meddeles enten paa et enkelt eller paa flere af disse — som om der var et større Valg. Bortset fra, at dette ikke ser smukt ud, er Feilen mig dog ligegyldig, idet med Hensyn til den Mening, jeg ønsker udtrykt i Lovforslaget, sikkert ikke nogen Minister eller Nogen overhovedet, fordi det paa-gjældende Udtryk er noget ukorrekt, vil kunne benytte denne Lov paa anden Maade end, saaledes som det tydelig af Forhandlingen fremgaar, at Meningen er. Jeg skal altsaa ikke opholde mig længere derved; jeg beklager denne Ukorrekthed fra min Side, men vil finde mig i de smaa An-greb, som maasse af denne Grund ville rettes imod mig, de ville prælle virkningsløse af, da jeg nu selv har sagt: pater, peccavi. — Jeg behøver ikke at udtale mig videre om Forslagets Indhold, da jeg har udtalt mig derom baade ved 1ste og 2den Behandling. Hvad jeg ved Forslaget ønsker at naae, er simpelt hen dette, at jeg ønsker at faae Bished for, at vi faae Havnebanen, hvorom der saa længe har været Tale — en Bane, som ganske sikkert har betydelig Interesse for Kjøbenhavn, men en videregaaende Interesse haade for selve Jernbaneselskabet og for Landets hele Handelstrafik. Jeg har heller ikke ved nogen Forhandling hørt nogen anden Mening udtale, end at det var en Bane af særlig Betydning. Min ærede Sidemand — og han kjender jo nøiere Forholdet paa Grund af sin Stilling til det sjællandske Jernbaneselskab — har udtalt, at det var den Bane, som var af størst Interesse for Publikum, og at vistnok ogsaa det sjællandske Jernbaneselskab var parat til meget hurtig at tage fat paa samme. Det, som jeg altsaa ønsker at opnaa ved Endringsforslaget, er ikke paa nogen Maade stridende imod det sjællandske Jernbaneselskabs eller imod den høitærede Ministers Ønske. Det er ikke en umoden og uoverveiet Bane, som jeg vil knytte til en anden Bane; men jeg vil kun slaa fast, at denne Bane skal bygges, og jeg skal tillade mig senere at sige, hvorfor jeg har stillet dette Endringsforslag nu til 3die Behandling og ikke til 2den Behandling. Jeg har ikke villet knytte alle de i det oprindelige Lovforslag omtalte tre Baner til hinanden, hvad der har havt sin væsentligste Grund i de Udtalelser, som ere frem-

komne fra forskjellige Sider. Den høitærede Minister har for det Første udtalt om Banen under Nr. 1, at dette ingenlunde var en Bane, som det sjællandske Jernbaneselskab særlig ønskede; men at det snarere var af Imødekommen imod Ministeren, at man vilde gaa ind paa den, og jeg har derfor ikke villet knytte denne Bane til de to andre Baner. Der er ogsaa fra andre Sider blevet udtalt Ønske om, at denne Koncession ikke skulde gives, skjøndt ganske sikkert med et andet Formaal for Øie, nemlig for senere dertil at knytte en anden Bane. Jeg har altsaa ladet denne Bane staa udenfor og kun knyttet de to Baner sammen, den ene, som jeg er overbevist om, at det sjællandske Jernbaneselskab meget gjerne vil have, og den anden, hvis Udførelse jeg ønsker slaaet fast. Jeg skulde, som jeg tidligere har udtalt, meget gjerne have følt mig tilfredsstillet blot ved en Erklæring fra den høitærede Ministers Side; men den høitærede Minister har jo selv — hvad der findes udtrykt Spalte 967 i Tidenden — fundet, at det vilde have være uheldigt, dersom han havde bundet sig ved en personlig Erklæring, fordi en saadan Erklæring kunde genere en Minister, der senere skulde forhandle, i hans Bevægelser, og den høitærede Minister ønskede derfor, at, naar man vilde have noget Saadant, saa skulde man udtrykke dette ved et Endringsforslag til selve Lovforslaget. Det er dette, som jeg nu har tilladt mig at gjøre. Men desuden er der dog ogsaa andre Ting, som tydelig vise, at jeg her paa ingen Maade vil gaa imod den høitærede Minister eller imod det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg skal tillade mig at henvise til, hvad min ærede Sidemand har udtalt Spalte 950 i Tidenden, samt at oplæse et Par Ord af den høitærede Ministers Foredrag Spalte 846. Den høitærede Minister begynder med at sige: „Jeg kunde jo i og for sig slet ikke have Noget imod, om de tre i det oprindelige Lovforslag indeholdte Baner vare knyttede til hinanden“, og han siger fremdeles 9 Linier længere nede paa samme Spalte: „Det skal ikke fra min Side møde nogensomhelst Banfelighed, thi jeg tør være forsikkert om o. s. v.“ Jeg tror altsaa at have havt god Grund til at stille dette Endringsforslag, saa meget mere, som den høitærede Minister jo ikke har gjort nogensomhelst Modstand derimod og har fundet det rigtigere at stille et Endringsforslag end at afgive en Erklæring, hvorhos jo min ærede Sidemand paa det sjællandske Jernbaneselskabs Vegne udtrykkelig har udtalt, at man ønskede denne Bane. Dersom Endringsforslaget skulde møde Modstand af den Grund, som jeg tidligere har omtalt,